

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistola Clementis Papae VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

de Talauera, & Gonfaluio Roderici thesaurario, & Ioanne Martini canonico ecclesiæ Toletanæ, testibus ad præmissa vocatis specialiter & rogatis.

ANNO
CHRISTI
1339.

Et ego Martinus Nuncai portionarius in ecclesia Toletana, publicus in ciuitate & diœcesi Toletana archiepiscopali auctoritate notarius, dictarum constitutionum publicationi & aliis omnibus & singulis supradictis vna cum dictis testibus rogatus præsens fui, easque de mandato prædicti Concilii publicauimus, meoque sigillo signauimus.

VITA ET EPISTOLA

CLEMENTIS PAPÆ VI.

ANNO
CHRISTI
1341.

CLEMENS VI. Lemouicensis, Petrus antea vocatus, ex monastica vita assumptus archiepiscopus Rothomagensis, vir doctissimus & eloquentissimus. Post Benedictum vndecimum pontifex electus est Auenione anno Domini 1342. ipsis Nonis Maii, decimo quarto Calendas Iunii coronatus, post sequentibus quatuor temporibus decem cardinales creauit: anno vero euoluto duos alios ordinauit, inter quos duo erant eius nepotes, tertius frater germanus, quartus ei affinitate coniunctus. A Romanis rogatus, iubileum quod centum annorum spatio constitutum erat, ad quinquaginta reuocauit. Mandauit, ait Trithemius in chronico Hirsaugiensi anno 1346. principibus, vt infra certum terminum quem iis præfixerat, nisi iuselectionis velint amittere, in locum Ludouici (iam ante ob raptum alienæ vxoris per sententiã depositi) alium eligant imperatorem, qui mandatis ecclesiæ, vt filium decet, pareat: alioquin se necessario curam vt supremum caput de imperio habiturum. Conuenientes itaque in Reyns infra Bopardiam iuxta Rhenum, vndecimo die mensis Iulii, Baldeuinus archiepiscopus Treuirensis, Vualramus archiepiscopus Coloniensis, Gerlacus cui papa de Moguntina ecclesia prouiderat, Ioannes rex Bohemiæ, & dux Saxonie, Carolum Ioannis supradicti Bohemiæ regis primogenitum in regem Romanorum vnanimiter præsentem elegerunt, & Bonnæ per Coloniensem inunxerunt. Carolus rex memor accepti beneficii, Nicolaum

Rentii, qui Romæ tyrannidem exercebat, Auenionem vinctum ad pontificem misit. Quem dum Clemens compedibus constrinxisset, ad Urbem duos cardinales destinavit, qui perturbatum reipublicæ statum in meliorem formam reuocarent. Auenionem urbem Gallia a Ioanna regina filia Roberti regis Sicilia emit, & Tarentinum eiusdem maritum, Neapolitanum regem declaratum, cum Hungaria rege reconciliauit. Vicecomites cum Florentinis necessitudinis fœdere reuinxit, vt ea ratione ruina quam Ludouicus Bauarus Italia minabatur, facilius propulsaret. Quin etiam pacem, licet frustra, inter Francia & Anglia reges componere maxime studuit. Huius indultu Colonenses & Treuirenses propter Turcicam expeditionem contributione pecuniarum promotam, impetrarunt, quod per totam diœcesim quibuscumque ieiuniis extra quadragesimam ouis & lacticiis licite vescantur. Creatis aliquot cardinalibus, Iuoneque Britanno in sanctorum numerum relato, mortuus est Auenione VIII. Idus Decembris, anno 1352. cum pontificatum annis decem, mensibus sex & diebus 28. administrasset.

EPISTOLA

CLEMENTIS PAPÆ VI.

AD OMNES ARCHIEPISCOPOS
eorumque suffraganeos, de Flagellantium
hæreticorum condemnatione.

*Clemens episcopus seruus seruorum Dei, venerabilibus fratribus
archiepiscopo Moguntinensi, eiusque suffraganeis, salutem
& apostolicam benedictionem.*

INTER sollicitudines innumeras & immensas, quibus ultra vires ex apostolicæ seruitutis debito perurgemur, illud cordi nostro potissime insidet, & ad hoc attentius studia nostra conuertimus & conatus, vt apud omnes Christi nominis professores orthodoxa fides fulgeat, & sic catholicæ & apostolicæ ecclesiæ norma sine quocumque fictionis, simulationis, seu velaminis pallio pure & laudabiliter obseruetur, quod a vinea Domini sabaoth, cuius cura nobis licet immerito est commissa, vepres & viti-

cæ tam periculose quam damnabiliter succrescentes euel-
 lantur radicitus, & vulpeculæ quæ ipsam demoliri nitun-
 tur, per apostolicæ sedis prouidentiam abigantur. Sane
 molesta nobis, licet fide digna, magnorum relatio & mul-
 torum assertio nostrum & fratrum nostrorum non medio-
 critur turbauit auditum, quod in partibus regni Aleman-
 niæ & eius conuicinis, quædam sub prætextu deuotionis a-
 gendæ pœnitentiæ, vana religio & superstitiosa adinuentio
 procurante fatore malorum insurrexit, per quam multi-
 tudo simplicium hominum qui se flagellatores appellant,
 decepta verbis fictis & mendacibus malignorum asseren-
 tium saluatorem nostrum in Hierosolymis patriarchæ
 Hierosolymitano apparuisse, cum tamen a longis tem-
 poribus nullus ibidem præsentialiter fuerit patriarcha; &
 sibi aliqua dixisse quæ colorem non habentia nec saporem,
 in quibusdam sanctæ scripturæ obuiare noscuntur; in illam
 cordis vesaniam & in magnæ damnationis præcipitium
 est deducta, & de die in diem suggestione hostis antiqui,
 se, vt dominicum gregem deuoret, transferentis in ange-
 lum lucis, nimium succrescendo deduci cortina trahente
 cortinam periculosius formidatur, quod per societates
 & conuenticula, licet caudas inuicem habeant colligatas,
 diuidentes diuersas circumeunt patrias, ceterorum vi-
 tam & statum contemnendo se iustificat, & clauis ec-
 clesiæ vilipendunt, ac in contemptum disciplinæ eccle-
 siasticæ crucem Domini ante se & habitum certum ni-
 grum, videlicet ante & retro ipsius viuificæ crucis impres-
 sum habent signaculo, sine superioris licentia deferentes,
 sub nomine pœnitentiæ vitam gerunt insolitam, congrega-
 tiones, conuenticula, & coadunationes, quæ a iure
 sunt prohibitæ, faciunt, & ad alios actus profiliunt a vita
 & moribus communibus & obseruantia fidelium alienos,
 ordinationes & statuta quibus vtuntur, imo verius abu-
 tuntur, propria temeritate fecerunt errores, suspicione
 & vacua & iudicio carentia rationis. Sed ex eo tamquam
 Deo & hominibus amplius odioso turbamur acerbius,
 & durius anxiamur, quod quidam religiosi, præsertim
 de ordine mendicantium, qui alios ab inuio reuocare
 debuerunt, & ad viam reducere veritatis, ab vtero ma-
 tris ecclesiæ velut maledictionis filii nequiter oberrantes,
 linguas

linguas suas, vt alios pertrahant in errorem, acuunt, quibus corda debilia vulnerant infirmorum, & ignorantes Dei iustitiam, & suæ prudentiæ innitentes, dum legem Dei voluntate subiecti alios in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis prædicando & dogmatizando contra ecclesiasticam libertatem, & fidei catholicæ puritatem, ab ipsa fidei veritate subducere moliuntur, & vt efficacius efficiant, & conceptum virus latenter effundant, blandis prius sermonibus auditores, quasi bonum vinum ponendo, satagunt irretire, vt cum inebriati fuerint, illud quod est deterius ingerentes, cum ipsis in perditionis laqueum incidant, & in profundum malorum demergantur. Nos igitur pernicioso & periculoso principio, per quod vltra diuinæ maiestatis offensam, magnum reipublicæ paratur periculum, & apud fideles scandalum generatur, ne deteriores pariter processus & successus subsequantur, obuiare volentes, & considerantes quod cum plerisque ex ipsis seu adhærentibus eisdem sub colore pietatis ad iniquitatis opera laxantes crudeliter manus suas in Iudæos, quos pietas Christiana recipit & sustinet, iniicientes, eos aliquantulum non permittentes, & frequenter Christianorum sanguinem effundere, & opportunitate captata bona clericorum arripere & suis vsibus applicare, ac superiorem iurisdictionem vsurpare, & ad multa alia illicita prorumpere minime vereantur. Timendum est, quod tam præsumptuosa temeritas & temeraria præsumptio, nisi eis per salubre antidotum occurratur, pariturae sunt non leuem perniciem, & aliquorum morbus lethali

*f. con-
tagio

* coniugio serpens apud plurimos sero recipiat medicinam: attendentes insuper quod error cui non resistitur, quodammodo approbari videtur, & quod ex officio nobis iniuncto compellimur, vt quos per iter deuium errando currere, & plures in præcipitium secum trahere perspiciamus, ac in dispersione multarum gentium ambulare, reuocemus a deuio, & vt in viam veritatis & iustitiæ gressus suos dirigant, prouidere per opportuna remedia studeamus. Fraternalitati vestræ per apostolica scripta committimus, & districte præcipiendo mandamus, quatenus singuli vestrum in singulis ciuitatibus vestris & dioecesibus per vos vel alium seu alios, ad inuentiones quas vna

Concil. Tom. 29.

R

cum societatibus, conuenticulis & congregationibus ac statutis & ordinationibus a supradictis, qui se, vt præmittitur, flagellatores appellant, temerarie attemptatos, de eorundem fratrum nostrorum consilio perpetuæ prohibitioni subiicimus, & tamquam illicita reprobamus, auctoritate nostra reprobos & illicitos publice nuntietis, ac omnes tam clericos, quam laicos sæculares & regulares de prædicta superstitionosa secta seu societate, quocumque appellentur nomine, existentes, vel eam sectantes, auctoritate prædicta monere & inducere studeatis, vt ab huiusmodi obseruantia, secta & vana religione desistere & resiliere procurent, quodque nullus deinceps prædictam sectam, seu conuenticulum præsumat intrare, ac ritus & statuta societatum huiusmodi obseruare. Contrarium facientes per censuram ecclesiasticam compescendo, nec non & eos in quos temporalem iurisdictionem habetis, & pœnas temporales, de quibus expedire videtis, appellatione postposita compellatis. Sane vt religiosi & alii errorum magistri, qui de dogmatizando simplices decipiunt, & cæci ducatum cæcis præbentes, ipsos in foueam secum trahunt, & si non diuino amore, saltem humana confusione a tam iniquo proposito reuocentur, omnes & singulos cuiuscumque sint ordinis, religionis, dignitatis, præminentia siue status, quos in prædictis nobis constiterit deliquisse, capi, non obstante quocumque priuilegio vel indulto, quid in hoc eis suffragari volumus, faciatis, & tam diu captos detineatis, donec aliud a nobis receperitis in mandatis. Inuocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Per prædicta tamen nequaquam intendimus prohibere, quin Christi fideles impositam sibi canonicè pœnitentiam, vel eam non impositam, dummodo recta intentione & pura deuotione ad illam peragendam procedât, in suis hospitiiis vel alibi absque superstitionibus, congregationibus, societatibus & conuenticulis supradictis possint facere, & se in bonis operibus exercendo, virtutum Domino, prout inspirauerit, in humilitatis spiritu deseruire. Ceterum quia patentes literæ nequeunt singulis vestrum propter viarum discrimina commode portari, volumus quod per te, frater archiepiscopo, earum transcriptum publica manu scriptum & tuo commu-

CLEMENS P. VI. TOLETANVM. CAROLVS IV. IMP. 131
ALPHONSVS XI. R. CASTELLÆ.

nitum sigillo vobis suffraganeis transmittatis cui adhiberi volumus plenam fidem. Datum Auinione 13. Kalendas Nouembris pontificatus nostri anno octauo.

ANNO
CHRISTI
1347.

CONCILIVM TOLETANVM
AVCTORITATE ÆGIDII ARCHIEPISCOPI
Toletani celebratum anno Domini MCCCXLVII.
tempore Clementis papæ VI.

TIT VLI CAPITVLORVM.

- I. De vita & honestate clericorum. III. De pœnitentijs & remissionibus.
II. De immunitate ecclesiarum. IV. De simonia.

CAPITVLA.

Ægidius miseratione diuina archiepiscopus Toletanus, Hispaniarum primas & regni Castellæ cancellarius, ad perpetuam rei memoriam.

I.

AD reformandam in prælatis honestatem, ne aduersus eos qui vni Domino famulantur, ex aliqua dissimilitudine præbeatur occasio obloquendi: attendentes quod recolendæ memoriæ dominus frater Guillelmus episcopus Sabinensis, in his partibus tunc apostolicæ sedis legatus, in constitutione quæ incipit, *Quamuis honestas morum*, inter cetera prouide statuit, quod episcopi & superiores prælati, cum eos equitare contigerit, cappellos suæ dignitati deferant congruentes. Nos cupientes suffraganeos nostros similitudine decenti & debita, vt in ecclesia vnum ouile & etiam vnus pastor valeat apparere, in qua flores honoris & honestatis fructus in vbertate succrescant, sacro approbante Concilio statuimus, cum nos episcopi suffraganei nostri cum cappellos detulerimus rotun-

Concil. Tom. 29.

R ij

Locus corruptus.